

Խաչիկ Դաշտենց

Հարևանիս աղջկա հետ

Հարևանիս աղջկա հետ խաղում էի փայտե ձի,
Փայտե ձիուց երբ ցած իջա, պահնտոցիկ խաղացի:
Ամեն անգամ պահ մտնելիս գտնում էինք մենք իրար,
եվ գտնելիս, նորից-նորից կանչում էինք՝ «պահ մտա՞ր»:
Բայց մի օր էլ, ավա՛ղ, մի օր, մենք այնքան պինդ պահ մտանք,
Որ փնտրեցինք, բայց էլ իրար երբե՛ք, երբե՛ք չգտանք...